סוד הנבואה מרבי יעקב משגביא

סוד הנבואה מרבי יעקב משגביא ומנהגי הנבואה רבים, והצופה מתעלה ממדה למדה בראיה ובשמיעה, ואלו מדותיו, בתחלה רואה הנראה ושומע הנשמע, וכחו הולך וגדל ומתרבה ממיעוטו, ועל הנראה והנשמע מוסיף להרהר לדעת מוצאם, וכאשר השיג זה נפשו היקרה מתאמצת לאור באור החיים לשאוב ממעיני השכל לראות ולשמוע אשר לא ראה, ובהתחזק רצון בנפשו והרהור בדעתו על זה ימנע חפצו, כמו שמסתכל באור עיניו לראות תקפו של אור השמש שמכהה עיניו בלי ספק, כן המוסיף להסתכל באור השכל התקיף והחזק יותר מן הראוי לו בא לכבות נר נשמתו:

וזה סדר המתקן נפשו ללכת בדרך זה, בתחלה חושב לדעת טעמי הנגלות, ואחר כך מתנהל לאטו לדעת ולהסתכל מעצמו עד אשר יתחזק דעתו אצלו ויתערב באור נשמתו ממין האור העליון המאיר חשכת הנפש המראה עתידות, כמראה המגלה רואיה, וכל הנראים מתוכה ואין כח אחד מן הנראים, כי המוסיף להרהר ביום דבק במחשבות אף בעת השינה לבו ער, ובחלימות הנפש וחזקתה רואה חלומות ומראות וחזיונות ושומע קולות, והרהור הגנוז בחלימות הנפש ובחזקתה שלא נגמר להתברר הוא הנקרא חלום, והוא אחד מששים בנבואה, וכל דבר הנופל בהרהור הלב ובדבור הפה ובהסיח הדעת ושלא על דרך הרגילות הרי זו נבואה קטנה, כמו שאמרו השכים ונפל פסוק לתוך פיו הרי זו נבואה קטנה, ועל דרך זה נתנה נבואה לקטנים שאין בהם דעת ואין דבר מתישב בלבם ובדבריהם אלא מאמתת הנפש, וכן השוטים היוצאים משיטת הדעת נתנה להם נבואה, כי בכל דבר המתישב בדברים אינם מדעתם אלא מחלימות הנפש וחזקתה מאמתת הנהגתה, וכן החכמים מתנהגים בדברי הדיעות לחקור הדבר ממוצאו פעמים לא יספיק להם גמר דעתם, ובאותו הדרך אשר הם עליה יערה עליהם רוח דעת להודיעם מוצא דבריהם להעמידן על תוכן המחקר, ולא כל העתים שוות, הכל לפי זכות הלב ומנהגי האדם והכרתו שהוא מכיר בנפשו אמתת הדבר הגנוז בהרהור דעתו ואינו צריך לראיה אחרת, ועל זה אמרו נכרין דברי אמת:

וזהו שכתוב כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת ובא האות, אפילו אומר לך חמה באמצע הרקיע לא תשמע אליו כי מנסה ה' אלקיכם אתכם, כי שקר דבר אינו אמת אינו אומר, אלא כי מנסה, כלומר מנסה הוא הנביא ומנסה אתכם, שהיה לו להשיב לא אשקר באמונתך ולא אודיעם זה לשנות אמונתך, אף על פי שיש בידי לתת להם אות ומופת, וכשהיה לו להשיב ולא השיב נכר שהוא מתרצה בדבר, וכל הנמשכים אחריו מתנסים בנסיונו, ומי שאינו יודע לכוין הדברים לאמתתם רוח אחד יכול להטעותו כמו ברוח נבות שכתוב בו והיתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן, צא ממחיצתי, משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, וזהו שכתוב נביאיך חזו לך שוא ותפל. ויש נבואה שהיא אמת ואין הנביא מכירנה כמו שכתוב ונינוה נהפכת ולא ידע אם לטובה אם לרעה, וכשחזרו בתשובה נתברר שהיא נהפכת לטובה:

והמרגיל נפשו בדרכי הנבואה צריך להתקדש באמונתו כדכתיב והמשכילים שכל טוב באמונתם יתקדשו קדש, ולטהר גופו כדכתיב וטהרו וקדשו, ולנקות עצמו כדכתיב נקי כפים, ולברר תוכו כדכתיב ובר לבב, וכתיב כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך וגו' והיה מחניך קודש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, שהמתנהג בדרך זה ואינו מטהר עצמו רוח טומאה מתערב ברוח טהרה, ואין אחד מתטהר בגמר מלואו וחלומותיו ודבריו מעורבבים עד הוא אנוס שוגג ומוטעה, ובדרך זה נתקדשו ישראל כשקבלו התורה נתקדשו מן הקדש בקדושה עליונה בתשע קדושות שהכהן מתקדש: